

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Elišky Cihlářové a soudců JUDr. Radana Malíka a JUDr. Jaroslava Hubáčka v právní věci stěžovatelky **I. B.**, zastoupené Mgr. Aloisem Coufalíkem, advokátem se sídlem v Luhačovicích, Masarykova 175, za účasti **Ministerstva vnitra**, se sídlem v Praze 7, Nad Štolou 3, v řízení o kasační stížnosti proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 3. 2. 2005, č. j. 56 Az 121/2004 – 38,

takto:

I. Kasační stížnost **se zamítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Rozsudkem Krajského soudu v Brně ze dne 3. 2. 2005, č. j. 56 Az 121/2004 – 38, byla zamítnuta žaloba stěžovatelky proti rozhodnutí Ministerstva vnitra (dále jen „ministerstvo“) ze dne 9. 1. 2004 , č. j. OAM-6567/VL-10-08-2003, jímž byla žádost stěžovatelky o udělení azylu zamítnuta jako zjevně nedůvodná podle § 16 odst. 1 písm. k) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“). Krajský soud v odůvodnění rozsudku uvedl, že v průběhu řízení zjistil, že stěžovatelka pracovala v České republice od roku 1996, přičemž měla pobyt povolen vždy na dobu jednoho roku. V roce 2003 po vydání povolení však bylo zjištěno, že jeden z dokladů, které předložila, byl falešný, a proto dne 20. 3. 2003 bylo vydáno rozhodnutí o jejím vyhoštění s dobou platnosti do 19. 3. 2004. Protože o udělení azylu

požádala až dne 18. 12. 2003, bylo podle krajského soudu nepochybně prokázáno, že se podáním žádosti o udělení azylu snažila vyhnout správnímu vyhoštění, ačkoliv o udělení azylu mohla požádat již dříve. Proto ministerstvo shledalo zcela správně, že byly naplněny podmínky § 16 odst. 1 písm. k) zákona o azylu.

Proti tomuto rozsudku podala stěžovatelka v zákonné lhůtě kasační stížnost z důvodů vad řízení. Vada řízení podle stěžovatelky spočívá v tom, že krajský soud se nedostatečným způsobem zabýval a nedostatečně zdůvodnil stěžovatelkou tvrzené důvody hodné zvláštního zřetele, pro které žádala o udělení humanitárního azylu. Tato vada mohla mít za následek nezákonné rozhodnutí ve věci samé. O udělení azylu stěžovatelka požádala z humanitárních důvodů, které podle ní spočívají jednak v obavě z ukrajinské mafie, která po ní v roce 2003 pátrala na Ukrajině v místě jejího dřívějšího pobytu, když má důvodné obavy, že by se na Ukrajině nedomohla ochrany ze strany státních orgánů, tak i z řady dalších důvodů. V České republice vždy poctivě pracovala, platila daně a jiné zákonné dávky, hovoří plynně česky a má zde řadu přátel. Otec stěžovatelky trpí leukémií a bez její finanční pomoci by mu nebyla zajištěna náležití lékařská péče. Navíc navázala vážnou známost s Ing. J. A., se kterým zamýšlí uzavřít sňatek a založit rodinu. Na Ukrajinu se nemá kam vrátit, není schopna si tam zajistit bydlení ani zdroj obživy. K prokázání svých tvrzení navrhla výslechy svědků, ale tyto důkazy nebyly provedeny. Proto se domáhala, aby rozsudek krajského soudu byl zrušen a věc vrácena k dalšímu řízení. Současně požádala, aby kasační stížnosti byl přiznán odkladný účinek.

Ministerstvo ve vyjádření ke kasační stížnosti označilo tuto kasační stížnost za nedostatečnou a nenáležitou potud, že stěžovatelka ke svému názoru, že krajský soud měl napadené správní rozhodnutí zrušit z důvodů vad řízení, nic dalšího nedodává, neurčuje, jaké konkrétní vady řízení před správním orgánem žalobou vytýkala. V celé kasační stížnosti není zmínka o tom, že žádost o udělení azylu podala teprve, když čelila rozhodnutí o vyhoštění, třebaže požádat o udělení azylu mohla dříve. Toto seznání mající za následek zamítnutí žádosti jako zjevně nedůvodné ponechává kasační stížnost stranou, ač právě s takovým závěrem krajský soud žalobu zamítl. Stěžovatelka k němu důvody své kasační stížnosti neupíná, tedy rozhodnutí soudu neodrážejí. Proto ministerstvo navrhlo zamítnout kasační stížnost a nevyhovět návrhu na přiznání odkladného účinku.

Nejvyšší správní soud přezkoumal na základě kasační stížnosti napadený rozsudek v souladu s ustanovením § 109 odst. 2 a 3 s. ř. s., vázán rozsahem a důvody, které uplatnila stěžovatelka v podané kasační stížnosti a přitom sám neshledal vady uvedené v odstavci 3 citovaného ustanovení, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti.

Zákon o azylu vedle pozitivního vymezení předpokladů pro udělení azylu v § 12 stanoví také vylučující důvody, při jejichž naplnění nelze žadateli azyl udělit. Tyto důvody jsou taxativně stanoveny v § 15 a 16 zákona o azylu. Podle ustanovení § 16 odst. 1 písm. k) zákona o azylu se žádost o udělení azylu zamítne jako zjevně nedůvodná, jestliže žadatel podal žádost o udělení azylu s cílem vyhnout se hrozícímu vyhoštění, vydání nebo předání k trestnímu stíhání do ciziny, ačkoliv mohl požádat o udělení azylu dříve. Vzhledem k tomu, že žádost o udělení azylu podaná stěžovatelkou byla zamítnuta jako zjevně nedůvodná podle citovaného ustanovení, nemohly být ve správním řízení zkoumány důvody ve smyslu § 12 zákona o azylu pro udělení azylu na území České republiky, neboť pokud v řízení o žádosti o udělení azylu vyplyne některá ze skutečností taxativně uvedených v § 16 zákona

o azylu, ministerstvo žádost ve stanovené lhůtě zamítne, aniž by zjišťovalo existenci důvodů pro udělení azylu podle § 12 zákona o azylu. Proto nemohlo být ve správním řízení ani posuzováno splnění podmínek pro udělení humanitárního azylu podle § 14 zákona o azylu, neboť podle citovaného ustanovení lze v případě hodném zvláštního zřetele udělit azyl z humanitárního důvodu, jestliže v řízení o udělení azylu nebude zjištěn důvod pro udělení azylu podle § 12 zákona o azylu, což se v daném případě nestalo. Vzhledem k tomu, že ministerstvo nemohlo podle platné právní úpravy posuzovat splnění podmínek pro udělení humanitárního azylu, nelze vytýkat krajskému soudu, že se nedostatečně zabýval a nedostatečně zdůvodnil stěžovatelkou tvrzené důvody hodné zvláštního zřetele, protože jen v případě, že ministerstvo rozhodne na základě správního uvážení o neudělení azylu z humanitárních důvodů, může soud přezkoumat toto negativní rozhodnutí z hlediska dodržení příslušných procesních předpisů v souladu s § 78 odst. 1 věta druhá s. ř. s. Protože ministerstvo z důvodů výše uvedených nerozhodovalo podle § 14 zákona o azylu, nemohl se touto otázkou zabývat ani krajský soud. V této souvislosti je třeba poukázat také na to, že obsah rozsudku krajského soudu je limitován ustanovením § 75 odst. 2 věta prvá s. ř. s., podle kterého soud přezkoumává napadené správní rozhodnutí v souladu s dispoziční zásadou v mezích žalobních bodů a stěžovatelka v žalobě o udělení azylu z humanitárních důvodů nic neuvedla, pouze popisovala okolnosti, které vedly k vydání rozhodnutí o jejím vyhoštění.

Pokud stěžovatelka v kasační stížnosti namítala, že k prokázání svých tvrzení navrhla výslechy svědků a tyto důkazy nebyly provedeny, není zřejmé, zda se tak mělo stát v průběhu správního nebo soudního řízení, neboť z obsahu správního ani soudního spisu nic takového nevyplývá. Proto v tomto rozsahu nemohl Nejvyšší správní soud napadený rozsudek přezkoumat.

Nejvyšší správní soud proto z důvodů výše uvedených kasační stížnost podle ustanovení § 110 odst. 1 s. ř. s. zamítl. Ve věci rozhodl v souladu s § 109 odst. 1 s. ř. s., podle něhož rozhoduje Nejvyšší správní soud o kasační stížnosti zpravidla bez jednání, když neshledal důvody pro jeho nařízení.

O stěžovatelkou podaném návrhu, aby kasační stížnosti byl přiznán odkladný účinek podle ust. § 107 s. ř. s., Nejvyšší správní soud nerozhodl, neboť se jedná o věc, která byla vyřízena v souladu s ust. § 56 odst. 2 ve spojení s § 120 s. ř. s. přednostně.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 1, věta první ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterého nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Stěžovatelka v řízení úspěch neměla, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení a ministerstvu žádné náklady s tímto řízením nevznikly.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 14. července 2005

JUDr. Eliška Cihlářová
předsedkyně senátu